

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

16 юни 2021 година *

„Околна среда — Регламент (ЕС) № 517/2014 — Флуорсъдържащи парникови газове — Разпределение на квоти за пускане на пазара на флуоровъглеродороди — Възражение за незаконосъобразност — Член 16 от Регламент № 517/2014 и приложения V и VI към него — Принцип на недопускане на дискриминация — Задължение за мотивиране“

По дело T-126/19

Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji, установена във Варшава (Полша), представлявана от A. Galos, avocat,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от J.-F. Brakeland, A. Becker, K. Herrmann и M. Jáuregui Gómez,

ответник,

подпомагана от

Европейски парламент, представляван от L. Visaggio, A. Tamás и W. Kuzmienko,

и от

Съвет на Европейския съюз, представляван от K. Michoel и I. Tchórzewska,

встъпили страни,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 11 декември 2018 г., с което на жалбоподателя се разпределя квота флуоровъглеродороди за 2019 г. от 4096 тона CO₂ еквивалент,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, М. Jaeger (докладчик) и О. Porchia, съдии,

секретар: Е. Coulon,

* Език на производството: полски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

Обстоятелствата по спора, производството и исканията на страните

Обстоятелствата по спора

- 1 Регламент (ЕС) № 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент (ЕО) № 842/2006 (ОВ L 150, 2014 г., стр. 195) е приет като част от борбата с емисиите на парникови газове.
- 2 Видно от съображение 1 от Регламент № 517/2014, развитите държави би трябвало до 2050 г. да намалят емисиите на парникови газове с 80—95 % в сравнение с нивата от 1990 г., за да се ограничи глобалното изменение на климата до повишение на температурата с 2 °С, като по този начин се предотвратят нежеланите последици за климата.
- 3 Флуоровъглеродородите (HFC) са категория флуорсъдържащи парникови газове, които имат много по-висок потенциал за затопяне от въглеродния диоксид (CO₂) и се използват най-вече в охладителни и климатизационни системи, в аерозоли и за производството на изолираща пяна.
- 4 Съгласно съображение 13 от Регламент № 517/2014 постепенното намаляване на количествата HFC, които могат да бъдат пуснати на пазара, е определено като най-полезен и ефективен от гледна точка на разходите начин за намаляване на емисиите на тези вещества в дългосрочен план.
- 5 За да се постигне това постепенно намаляване, Регламент № 517/2014 предвижда, че Европейската комисия трябва в частност всяка година да определя максималното количество HFC, което може да се пуска на пазара в Европейския съюз, както и квотите за HFC, изразени в „тон/тонове CO₂ еквивалент“, които производителите и вносителите могат да пускат на пазара.
- 6 В този контекст в съответствие с член 17 от Регламента Комисията също така създава и осигурява функционирането на електронен регистър на квотите за пускане на HFC на пазара (наричан по-нататък „регистърът на HFC“). Производителите и вносителите с дейност на пазара на HFC трябва да се вписват в регистъра.
- 7 Жалбоподателят — Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji, е полско предприятие, вписано в регистъра на HFC от 1 юли 2014 г. като „нов участник на пазара“, тоест предприятие по член 16, параграф 2 от Регламент № 517/2014 — което не е докладвало данни да е пускало HFC на пазара през периода 2009—2012 г. и за което квотите за HFC се разпределят единствено въз основа на годишните декларации, подавани от предприятието до Комисията по реда на тази разпоредба.

- 8 За 2015 г. жалбоподателят декларира, че се нуждае от 298 059 тона CO₂ еквивалент HFC, а му е разпределена квота от 65 004 тона CO₂ еквивалент. Въпреки това през 2015 г. той не пуска HFC на пазара.
- 9 За 2016 г. жалбоподателят декларира, че се нуждае от 320 945 тона CO₂ еквивалент HFC, а му е разпределена квота от 47 690 тона CO₂ еквивалент. Въпреки това през 2016 г. той не пуска HFC на пазара.
- 10 За 2017 г. жалбоподателят декларира, че се нуждае от 221 320 тона CO₂ еквивалент HFC, а по негови данни му е разпределена квота от 34 690 тона CO₂ еквивалент. По данни на Комисията обаче му е разпределена квота от 34 060 тона CO₂ еквивалент. През 2017 г. жалбоподателят пуска на пазара 34 047 тона CO₂ еквивалент.
- 11 За 2018 г. жалбоподателят декларира, че се нуждае от 218 915 тона CO₂ еквивалент HFC, а му е разпределена квота от 11 650 тона CO₂ еквивалент. По предварителни данни през 2018 г. той пуска на пазара 15 884 тона CO₂ еквивалент.
- 12 За 2019 г. жалбоподателят декларира, че се нуждае от 207 433 тона CO₂ еквивалент HFC.
- 13 С решение на Комисията от 11 декември 2018 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) на жалбоподателя е разпределена квота за HFC за 2019 г. от 4096 тона CO₂ еквивалент. Решението му е съобщено с електронно писмо на 12 декември 2018 г.

Производството и исканията на страните

- 14 На 21 февруари 2019 г. жалбоподателят подава разглежданата тук жалба в секретариата на Общия съд.
- 15 На 29 май 2019 г. Комисията представя писмената си защита.
- 16 На 31 юли 2019 г. жалбоподателят подава реплика.
- 17 На 19 септември 2019 г. Комисията представя дуплика.
- 18 Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз, които са допуснати да встъпят по делото в подкрепа на Комисията, представят писмените си изявления при встъпване на 30 септември 2019 г.
- 19 На 14 октомври 2019 г. Комисията посочва, че няма да представя становище по писмените изявления при встъпване. Жалбоподателят подава становище по тези изявления на 25 октомври 2019 г.
- 20 На 25 май 2020 г. Общият съд (първи състав) отправя въпроси до главните и встъпилите страни като част от процесуално-организационните действия по член 89 от Процедурния правилник.
- 21 На 10 юли 2020 г. главните и встъпилите страни отговарят на въпросите на Общия съд.
- 22 На 27 юли 2020 г. Комисията представя становище по отговора на жалбоподателя.

- 23 На 6 август 2020 г. жалбоподателят представя становище по отговорите на Комисията.
- 24 На 26 октомври 2020 г. Общият съд (първи състав) отправя още един въпрос до Комисията като част от процесуално-организационните действия по член 89 от Процедурния правилник; Комисията отговаря на въпроса на 9 ноември 2020 г.
- 25 Общият съд приканва жалбоподателя да вземе становище по отговора на Комисията, но той не представя становище.
- 26 Жалбоподателят моли Общия съд:
- „да отмени член 16 от Регламент [...] № 517/2014 [...], който е правното основание на обжалваното решение, и съответно да установи порочността на обжалваното решение в това отношение“,
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 27 Комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 28 Встъпилите страни молят жалбата да бъде отхвърлена.
- 29 Тъй като страните не са поискали провеждането на съдебно заседание, Общият съд (първи състав) решава на основание член 106, параграф 3 от Процедурния правилник да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството.

От правна страна

По предмета на жалбата

- 30 С жалбата си жалбоподателят моли Общия съд, според дословната формулировка на искането му, „да отмени член 16 от Регламент [...] № 517/2014 [...], който е правното основание на обжалваното решение, и съответно да установи порочността на обжалваното решение в това отношение“.
- 31 От текста на жалбата обаче личи, че това искане трябва да се разбира — както приема и Комисията в писмената си защита — като искане за отмяна на обжалваното решение, във връзка с което по реда на член 277 ДФЕС е повдигнато възражение за незаконосъобразност на член 16 от Регламент № 517/2014.

По допустимостта на възражението за незаконосъобразност

- 32 Комисията изтъква, че повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност е недопустимо. В това отношение тя поддържа, първо, че жалбоподателят не е посочил с достатъчна точност конкретните разпоредби, до които се

отнася възражението за незаконосъобразност, второ, че едва в отговора си на въпроса на Общия съд — тоест късно — жалбоподателят за първи път насочва това възражение срещу член 16, параграф 5 от Регламент № 517/2014 и приложение V към него, трето, че не е установена правната връзка между обжалваното решение и разпоредбите, до които се отнася възражението за незаконосъобразност, и четвърто, че жалбоподателят няма правен интерес от възражението в частта, в която е насочено срещу член 16, параграфи 2 и 3 от Регламент № 517/2014.

- 33 Съгласно постоянната съдебна практика инцидентното възражение за незаконосъобразност по член 277 ДФЕС, повдигнато във връзка с главното оспорване на законосъобразността на друг акт, е допустимо само когато съществува връзка между този акт и нормата, по отношение на която е повдигнато възражението за незаконосъобразност. Доколкото целта на член 277 ДФЕС не е да позволи на страните да оспорват приложимостта на всеки акт с общо приложение, независимо дали това е в полза на подадената жалба, обхватът на възражението за незаконосъобразност трябва да бъде сведен до необходимото за разрешаването на спора. От това следва, че актът с общ характер, за който се твърди, че е незаконосъобразен, трябва пряко или непряко да е приложим към случая, по който е подадена жалбата, и трябва да съществува пряка правна връзка между обжалваното индивидуално решение и въпросния акт с общ характер (вж. решение от 30 април 2019 г., *Wattiau/Парламент*, T-737/17, EU:T:2019:273, т. 56 и цитираната съдебна практика).
- 34 Има обаче и трайна съдебна практика, че член 277 ДФЕС трябва да се тълкува достатъчно широко, за да се осигури ефективен контрол за законосъобразност на актовете с общ характер на институциите в полза на лицата, които не могат да обжалват пряко тези актове. В този смисъл приложното поле на член 277 ДФЕС трябва да обхваща актовете на институциите, които са имали значение за приемането на решението, предмет на жалбата за отмяна, в смисъл че посоченото решение се основава предимно на тези актове, макар и формално да не са неговото правно основание (вж. решение от 30 април 2019 г., *Wattiau/Парламент*, T-737/17, EU:T:2019:273, т. 57 и цитираната съдебна практика). Освен това не бива при разглеждането на възражението за незаконосъобразност изкуствено да се разделят правилата на един и същи режим (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2020 г., Комисия и Съвет/*Carreras Sequeros и др.*, C-119/19 P и C-126/19 P, EU:C:2020:676, т. 76).
- 35 В това отношение, първо, следва да се констатира, че жалбоподателят достатъчно ясно посочва разпоредбите, до които се отнася възражението за незаконосъобразност.
- 36 Всъщност, видно от първото искане в петитума на жалбата, повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност е насочено срещу член 16 от Регламент № 517/2014. Освен това следва да се отбележи, че член 16 от Регламент № 517/2014 препраща към приложение V, а приложения V и VI към Регламента съдържат препратки към член 16, така че възражението за незаконосъобразност следва да се разбира като насочено срещу член 16 от Регламента във връзка с приложения V и VI към него. Накрая, от жалбата ясно личи, че според жалбоподателя схемата за разделение на квотите за НФС е незаконосъобразна в частност поради това, че предприятията, които не са докладвали данни да са пускали НФС на пазара през периода 2009—2012 г. (наричани по-нататък „новите участници“), са дискриминирани спрямо предприятията, които са докладвали

данни за пускане на НФС на пазара през този период (наричани по-нататък „заварените предприятия“). С това жалбоподателят насочва възражението си срещу целия режим, състоящ се от член 16 от Регламент № 517/2014 във връзка с приложения V и VI към него.

- 37 Оттук също така следва, че твърдението на Комисията, че жалбоподателят е повдигнал възражението за незаконосъобразност на някои разпоредби от спорния режим на твърде късен етап от производството и че съответно това възражение е просрочено, не отговаря на фактите.
- 38 Второ, що се отнася до твърдението за липса на правна връзка между разпоредбите, до които се отнася възражението за незаконосъобразност, и обжалваното решение, следва да се констатира, от една страна, че обжалваното решение е прието на основание член 16, параграф 5 от Регламент № 517/2014 въз основа на декларация на жалбоподателя, подадена по реда на член 16, параграф 2 от този регламент. От друга страна, разпределената с това решение квота за жалбоподателя зависи едновременно от броя на новите участници, от обема на заявените от тях квоти и от обема на разпределените квоти съответно за заварените предприятия и за новите участници, на които към деня на приемане на обжалваното решение вече е определена референтна стойност (вж. т. 57 по-нататък), поради което обжалваното решение по необходимост се основава пряко или непряко на всички правила за разделение на квотите, закрепени в член 16 от Регламента и в приложенията, към които препраща този член.
- 39 Освен това, при обстоятелствата в настоящия случай, при които режимът, до който се отнася възражението за незаконосъобразност, се състои от взаимосвързани правила, установени в член 16 от Регламент № 517/2014 и в приложения V и VI към него, би било изкуствено при разглеждането на възражението за незаконосъобразност Общият съд да разделя този режим на отделните му разпоредби.
- 40 По изложените съображения следва да се приеме, че е установено наличието на изискваната връзка между разпоредбите, по отношение на които е повдигнато възражението за незаконосъобразност, и обжалваното решение.
- 41 Трето, що се отнася до твърдението за липса на правен интерес за жалбоподателя, доводите на Комисията се опират на допускането, че при разглеждането на възражението за незаконосъобразност параграфи 2 и 3 от член 16 от Регламент № 517/2014 може да се отделят от останалите разпоредби на този член и от приложенията, към които препраща той. Достатъчно е обаче да се констатира, че в случая това допускане е неправилно, както личи от точки 38 и 39 по-горе.
- 42 Освен това, ако се приеме доводът на Комисията относно член 16, параграф 2 от Регламент № 517/2014, това би лишило член 277 ДФЕС от всякакво полезно действие. Всъщност Комисията твърди, че ако въпросната разпоредба се премахне от правния мир, изобщо няма да може да се разпределят квоти на жалбоподателя, поради което той няма правен интерес да повдига възражение за незаконосъобразността ѝ. Подобно становище обаче означава да се отрече възможността на правните субекти да оспорват законосъобразността на условията, с които определена разпоредба обвързва възникването на дадено право.
- 43 По тези съображения следва да се приеме, че повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност е допустимо.

По същество

- 44 С жалбата си жалбоподателят иска отмяна на обжалваното решение. В това отношение той повдига възражение за незаконосъобразност на въведената с Регламент № 517/2014 схема за разпределяне на квоти.
- 45 В подкрепа на това възражение за незаконосъобразност жалбоподателят изтъква две оплаквания, първото — от нарушение на принципа за недопускане на дискриминация, а второто — от непълнота на мотивите.

По оплакването от нарушение на принципа за недопускане на дискриминация

- 46 Първото оплакване на жалбоподателя е, че въведените с Регламент № 517/2014 правила за разделение на квотите са в противоречие с принципа за недопускане на дискриминация, тъй създават необоснована разлика в третирането между новите участници и заварените предприятия. Комисията, подкрепяна от Съвета и Парламента, оспорва доводите на жалбоподателя.
- 47 Съгласно постоянната съдебна практика общият принцип за недопускане на дискриминация, или за равно третиране, изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано (вж. решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique et Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 23 и цитираната съдебна практика).
- 48 В този смисъл следва най-напред да се провери дали изтъкнатото от жалбоподателя диференцирано третиране се отнася до сходни положения, след това — дали диференцираното третиране има неблагоприятни последици, а накрая — дали е обективно обосновано.

– По наличието на диференцирано третиране на сходни положения

- 49 Що се отнася до твърдението на жалбоподателя за дискриминационно третиране на новите участници спрямо заварените предприятия, следва да се припомни, че нарушението на принципа на равно третиране поради диференцирано третиране предполага разглежданите положения да са сходни по отношение на всички характеризиращи ги елементи (решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique et Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 25).
- 50 Съгласно съдебната практика елементите, които характеризират различните положения, и в този смисъл сходството помежду им трябва по-специално да се определят и преценяват в светлината на предмета и целта на акта на Съюза, който установява разглежданото различие. Освен това трябва да се вземат предвид принципите и целите в областта, към която се отнася разглежданият акт (вж. решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique et Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 51 В настоящия случай, на първо място, следва да се припомни как функционира въведената с Регламент № 517/2014 схема за разделение на квотите за НФС.

- 52 Всяка година Комисията разпределя на предприятията техните квоти за пускане на НФС на пазара в съответствие с член 16, параграф 5 от Регламент № 517/2014 във връзка с приложение VI към него.
- 53 За целите на определянето на квотите за отделните предприятия Регламент № 517/2014 въвежда в приложение VI разграничение между предприятията, които разполагат с референтна стойност, и тези, които не разполагат с такава.
- 54 Съгласно точка 1 от приложение VI към Регламент № 517/2014 всяко предприятие, за което е определена референтна стойност, получава квота, съответстваща на 89 % от референтната стойност, умножена по процента, посочен в приложение V за съответната година.
- 55 За сметка на това съгласно точка 2 от приложение VI към Регламент № 517/2014 предприятията, за които не е определена референтна стойност и които са подали декларация по член 16, параграф 2 от Регламент № 517/2014, получават квота, която се определя с изчисление на няколко етапа.
- 56 Най-напред се определя общото количество НФС, което може да се разпредели на тези предприятия. За тази цел сборът от квотите, разпределени на предприятията, които разполагат с референтна стойност, се изважда от максималното разполагаемо количество за съответната година, определено в приложение V към Регламент № 517/2014. След това всяко предприятие получава квота, определена в зависимост от заявеното количество, оставащото разполагаемо количество и броя и размера на другите подадени декларации по член 16, параграф 2 от Регламент № 517/2014.
- 57 На второ място, трябва да се отбележи, че по принцип на всяко предприятие може да се определи референтна стойност. Всъщност референтната стойност зависи от количеството НФС, което предприятието законно е пуснало на пазара на Съюза през определен период в миналото и се определя с изпълнителен акт на Комисията за период от три години.
- 58 През първата фаза на прилагането на Регламент № 517/2014 обаче само заварените предприятия са имали референтна стойност, определена съгласно член 16, параграф 1 от Регламента въз основа на средногодишните количества НФС, които тези предприятия са докладвали, че са пуснали на пазара между 2009 г. и 2012 г.
- 59 В това отношение на 31 октомври 2014 г. Комисията приема Решение за изпълнение 2014/774/ЕС за определяне, в съответствие с Регламент № 517/2014, на референтни стойности за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2017 г. за всеки производител или вносител, докладвал пускане на пазара на НФС съгласно Регламент (ЕО) № 842/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 318, 2014 г., стр. 28, наричано по-нататък „изпълнителното решение от 31 октомври 2014 г.“), с което тя определя референтни стойности само за заварените предприятия.
- 60 Оттогава съгласно член 16, параграф 3 от Регламент № 517/2014 на всеки три години Комисията определя референтните стойности за съответните предприятия въз основа на средногодишните количества НФС, пуснати законно на пазара.
- 61 Така на 24 октомври 2017 г. Комисията приема Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1984 за определяне, в съответствие с Регламент № 517/2014, на референтни стойности за периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2020 г. за всеки производител или вносител, който законно е

пускат на пазара HFC в периода, започващ от 1 януари 2015 г., както е докладвано съгласно горепосочения регламент (ОВ L 287, 2017 г., стр. 4, наричано по-нататък „изпълнителното решение от 24 октомври 2017 г.“).

- 62 Докато с изпълнителното решение от 31 октомври 2014 г. е определена референтна стойност само за заварените предприятия, с изпълнителното решение от 24 октомври 2017 г. е определена референтна стойност както за заварените предприятия, така и за новите участници, които са подали декларации по член 16, параграф 2 от Регламент № 517/2014 и са пускали HFC на пазара през съответния период.
- 63 На трето място, следва да се отбележи, че видно от посоченото по-горе, заварените предприятия и новите участници са третираны различно.
- 64 В това отношение, от една страна, трябва да се припомни, че по силата на член 16, параграф 1 от Регламент № 517/2014 във връзка с приложение V и точка 1 от приложение VI към него през първия тригодишен период заварените предприятия общо са разполагали с квоти, възлизащи на 89 % от максималното количество HFC, което може да се пуска на пазара на Съюза всяка година, докато през същия период новите участници общо са разполагали с едва 11 % от това количество.
- 65 От друга страна, макар че новите участници могат да получат референтна стойност при тригодишното определяне на новите референтни стойности, това не променя факта, че въпреки тази възможност разликата в третирането се запазва във времето, както личи от предоставените от Комисията данни и извършената от нея симулация в отговор на въпросите на Общия съд.
- 66 Въсщност от всички разпределени количества през 2015 г. (183,1 милиона тона CO₂ еквивалент) на заварените предприятия са разпределени 162,9 милиона тона CO₂ еквивалент, а на новите участници - 20,1 милиона тона CO₂ еквивалент. От всички разпределени количества през 2016 г. (170,3 милиона тона CO₂ еквивалент) на заварените предприятия са разпределени 151,6 милиона тона CO₂ еквивалент, а на новите участници - 18,7 милиона тона CO₂ еквивалент. От всички разпределени количества през 2017 г. (170,3 милиона тона CO₂ еквивалент) на заварените предприятия са разпределени 151,4 милиона тона CO₂ еквивалент, а на новите участници, които още не разполагат с референтна стойност - 18,9 милиона тона CO₂ еквивалент. От всички разпределени количества през 2018 г. (101,5 милиона тона CO₂ еквивалент) общо на предприятията с референтна стойност са разпределени 93,5 милиона тона CO₂ еквивалент (от които 78,2 милиона тона CO₂ еквивалент — на заварените предприятия), а на новите участници, които още не разполагат с референтна стойност - 7,9 милиона тона CO₂ еквивалент. Последно, от всички разпределени количества през 2019 г. (100,3 милиона тона CO₂ еквивалент), общо на предприятията с референтна стойност са разпределени 91,1 милиона тона CO₂ еквивалент (от които 78 милиона тона CO₂ еквивалент — на заварените предприятия), а на новите участници, които още не разполагат с референтна стойност - 9,1 милиона тона CO₂ еквивалент. Освен това немалка част от всички разполагаеми количества остава с годините запазена за заварените предприятия — през 2030 г. тази част все още ще възлиза на около 30 %.
- 67 На четвърто място, противно на поддържаното от Комисията, Съвета и Парламента, заварените предприятия и новите участници се намират в сходно положение от гледна точка на предмета на Регламент № 517/2014.

- 68 Всъщност предметът на Регламент № 517/2014 е въвеждането на квотна схема за пускането на HFC на пазара.
- 69 Видно от съображение 13 от Регламент № 517/2014, целта на този регламент е да намали емисиите на HFC в дългосрочен план чрез постепенно намаляване на количествата HFC, които могат да бъдат пуснати на пазара.
- 70 Тази цел е част от политиката на Съюза в посока да се ограничи глобалното изменение на климата до повишение на температурата с 2 °C, като по този начин се предотвратят нежеланите последици за климата, както личи от съображение 1 от Регламент № 517/2014.
- 71 От гледна точка на тези обстоятелства заварените предприятия и новите участници се намират в сходно положение.
- 72 Всъщност както заварените предприятия, така и новите участници имат нужда от квоти, за да пускат на пазара HFC.
- 73 Освен това ефектът от емисиите на парникови газове върху климата е еднакъв, независимо дали са резултат от пускане на HFC на пазара от заварено предприятие или от нов участник.
- 74 Доводът на Комисията, че заварените предприятия се намират в различно положение поради направените от тях инвестиции и оправданите им очаквания, не е релевантен за преценката на сходството между положенията от гледна точка на предмета на Регламент № 517/2014.
- 75 Същото се отнася и за довода на Комисията, че от гледна точка на целта за постепенно намаляване на емисиите на HFC новите участници се намират в различно положение спрямо заварените предприятия, тъй като първите започват нова дейност, докато вторите продължават вече упражнявана в миналото дейност.
- 76 Всъщност сочената от Комисията разлика между положенията не е релевантна за преценката дали тези положения са сходни. Предметът на Регламент № 517/2014 е въвеждането на квотна схема за пускане на HFC на пазара, за да се постигне целта за постепенно намаляване на емисиите на HFC. От гледна точка на максималното разполагаемо количество и постепенното му намаляване обаче заварените предприятия и новите участници се намират в сходно положение.
- 77 Поради това следва да се заключи, че за целите на преценката на правилата за разделение на квотите от гледна точка на принципа на равно третиране заварените предприятия и новите участници се намират в сходно положение, а същевременно са третирани различно.
- 78 За сметка на това, що се отнася конкретно до малките и средните предприятия (МСП) от държавите членки от Централна и Източна Европа, жалбоподателят не представя данни, които да позволяват да се заключи, че разглежданата схема за разпределяне на квоти води до непряка дискриминация спрямо тях.
- 79 Накрая, доколкото жалбоподателят изтъква разлика в третирането не между две, а между три категории оператори, а именно заварените предприятия, новите участници, на които е определена референтна стойност за периода 2018—2020 г., и новите участници, които все още не разполагат с референтна стойност, следва да се отбележи, че в същото време той се

оплаква от въвеждането на „две нормативни пътеки“ с Регламент № 517/2014 и съпоставя положението на заварените предприятия с това на новите участници, независимо дали на последните е определена референтна стойност, или не. Следователно доводите му трябва да се разбират като отнасящи се само до сочената дискриминация между заварените предприятия и новите участници.

- 80 По изложените съображения следва да се констатира, че макар да се намират в сходно положение от гледна точка на предмета и целта на Регламент № 517/2014, заварените предприятия и новите участници са третираны различно.

– По наличието на неблагоприятни последици в резултат от диференцираното третиране на сходни положения

- 81 Съгласно съдебната практика, за да може да се твърди, че законодателят на Съюза е нарушил принципа на равно третиране, трябва той да е третирал по различен начин сходни положения и това да е довело до неблагоприятни последици за някои лица в сравнение с други (вж. решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique et Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 39 и цитираната съдебна практика).

- 82 В настоящия случай Комисията не оспорва факта, че диференцираното третиране на новите участници в сравнение със заварените предприятия води до неблагоприятни последици за първите. При всички положения, за да се установи наличието на такива неблагоприятни последици, е достатъчно да се препрати към данните, възпроизведени в точки 63—66 по-горе.

- 83 При тези условия следва да се заключи, че диференцираното третиране на заварените предприятия и новите участници води до неблагоприятни последици за вторите.

– По обосноваването на диференцираното третиране на сходни положения

- 84 Според жалбоподателя диференцираното третиране на заварените предприятия и новите участници е произволно и изобщо не е обосновано. В този контекст той в частност се оплаква, че законодателят е установил формулата за разделение на квотите без достатъчен анализ на данните или при всички положения не е изложил съответните данни. На практика въведената схема водела до „огромна диспропорция“ при разпределянето на квотите. Дискриминацията се и утежнявала с увеличаването на броя на новите участници, тъй като заварените предприятия могли да извличат значителни доходи от продажбата на квотите си и същевременно да получават квоти от резерва.

- 85 Комисията, подкрепяна от Съвета и Парламента, оспорва доводите на жалбоподателя.

- 86 Разликата в третирането е обоснована, когато се основава на обективен и разумен критерий, тоест когато е свързана с допустима от закона цел на разглежданото законодателство и е съразмерна на целта на съответното третиране (вж. решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique et Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 47 и цитираната съдебна практика).

- 87 Тъй като в случая става въпрос за законодателен акт, следва да се припомни, че законодателят на Съюза следва да докаже съществуването на обективните критерии, изтъкнати като обосновка, и да предостави на съда на Съюза необходимите данни, въз основа на които последният да провери дали посочените критерии са налице (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., *Arcelor Atlantique et Lorraine* и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 88 Съдебната практика признава широко право на преценка на законодателя на Съюза при упражняването на предоставените му правомощия, когато действията му предполагат избор от политическо, икономическо и социално естество и когато е призван да извършва комплексни преценки и оценки. Освен това, когато е призван да преустрои или да създаде сложна схема, той може да прибегне към поэтапен подход и да действа по-специално в зависимост от придобития опит (вж. решение от 16 декември 2008 г., *Arcelor Atlantique et Lorraine* и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 89 Дори при наличието на такова право на преценка обаче законодателят на Съюза е длъжен да основава избора си на критерии, които са обективни и подходящи с оглед на целта на разглежданото законодателство, като взема предвид всички фактически обстоятелства, както и наличните технически и научни данни към момента на приемане на въпросния акт (вж. решение от 16 декември 2008 г., *Arcelor Atlantique et Lorraine* и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 58 и цитираната съдебна практика).
- 90 В това отношение следва да се уточни, че широкото право на преценка на законодателя на Съюза, което предполага ограничен съдебен контрол върху упражняването му, се отнася не само до естеството и обхвата на приеманите разпоредби, но в известна степен и до установяването на основните данни (вж. решение от 3 декември 2019 г., Чехия/Парламент и Съвет, C-482/17, EU:C:2019:1035, т. 78 и цитираната съдебна практика).
- 91 Макар да има ограничен обхват, този съдебен контрол изисква институциите на Съюза, които са издали съответния акт, да са в състояние да докажат пред съдилищата на Съюза, че при приемането му действително са упражнили правото си на преценка, което предполага да са взели предвид всички фактори и обстоятелства от значение за положението, което този акт има за цел да регламентира. Следователно тези институции трябва поне да могат да представят и изложат ясно и недвусмислено основните данни, които е трябвало да бъдат взети предвид, за да се обосноват оспорваните мерки от този акт, и от които е зависело упражняването на правото им на преценка (вж. решение от 3 декември 2019 г., Чехия/Парламент и Съвет, C-482/17, EU:C:2019:1035, т. 81 и цитираната съдебна практика).
- 92 Накрая, при упражняването на правото си на преценка освен основната цел законодателят на Съюза трябва напълно да отчита и наличните интереси. При разглеждането на ограниченията, свързани с различните възможни мерки, следва да се приеме, че дори значението на преследваните цели да е от такова естество, че да обосновава наличието на негативни, включително съществени негативни икономически последици за някои оператори, упражняването на правото на преценка на законодателя на Съюза не бива да води до резултати, които са очевидно по-неуместни от резултатите от други, също подходящи за тези цели мерки (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., *Arcelor Atlantique et Lorraine* и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 59 и цитираната съдебна практика).

- 93 Ето защо за целите на проверката за обосновааност на констатираното в случая диференцирано третиране следва, на първо място, да се провери дали преценката на законодателя на Съюза е направена при отчитане на релевантните данни и дали диференцираното третиране на заварените предприятия и новите участници се основава на критерии, които са обективни и подходящи с оглед на целта на разглежданото законодателство.
- 94 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 517/2014 критерият, на който се основава диференцираното третиране, е дали предприятието е докладвало или не е докладвало информация по член 6 от Регламент (ЕО) № 842/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно някои флуорирани парникови газове (ОВ L 161, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 73) за пускане на HFC на пазара между 2009 г. и 2012 г. В зависимост от случая предприятието попада в обхвата на схемата по член 16, параграф 1 или по член 16, параграф 2 от Регламент № 517/2014.
- 95 Данните, на които се е опрял законодателят, и съображенията, по които е направил своя избор, личат от историята на Регламент № 517/2014.
- 96 Всъщност от предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета от 7 ноември 2012 година относно флуорсъдържащите парникови газове (COM/2012/643 final — 2012/0305 (COD), наричано по-нататък „предложението за регламент“) следва, че Комисията се е опряла на разработения от службите ѝ работен документ от 7 ноември 2012 г. (Impact Assessment — Review of Regulation (EC) № 842/2006 on certain fluorinated greenhouse gases (Оценка на въздействието — Преразглеждане на Регламент (ЕО) № 842/2006), SWD(2012) 364 final, наричан по-нататък „оценката на въздействието“), който съпътства предложението за регламент.
- 97 Както личи от точка 2 от оценката на въздействието и както е припомнено в точка 2 от предложението за регламент, Комисията е събрала подробни технически становища от редица експертни проучвания, включително обширно подготвително проучване за преразглеждане на Регламент № 842/2006. Било е отправено искане към група, съставена от 47 експерти, представляващи различните отрасли на промишлеността, държавите членки и неправителствените организации (НПО), да предостави насоки и техническа информация за посоченото проучване. Съвместният изследователски център също е извършил макроикономически анализ на вариантите на политиката.
- 98 По-нататък там се посочва, че Комисията е провела широки консултации със заинтересованите страни, включително тримесечна обществена консултация в интернет, състояла се от 26 септември до 19 декември 2011 г. Сред 261 заинтересовани страни, които отговарят на консултацията в интернет, 164 са от организации, а 75 % от последните са свързани с промишлеността. Освен това поне 47 от 161 участвали в консултациите заинтересовани страни представляват мненията на МСП.
- 99 Накрая, от посочените документи следва, че на 13 февруари 2012 г. Комисията провежда открито заседание в Брюксел (Белгия), на което присъстват над 130 участници от промишлеността, държавите членки, НПО и Парламента. Това заседание позволява на участниците в него да дадат обратна информация и да изразят мнението си по различните варианти.

- 100 Причините, поради които законодателят решава по принцип да разпределя квотите в зависимост от количеството НФС, пускано на пазара в миналото, личат в частност от стр. 164—166 от оценката на въздействието.
- 101 Оттам най-напред личи, че след като разглежда два варианта — продажба на квотите на търг или безплатно разпределяне, законодателят избира втория вариант.
- 102 От една страна, той приема, че продажбата на квотите на търг би била непропорционална спрямо големината на пазара. От друга страна, той решава, че има риск високата концентрация на разглеждания пазар да попречи на правилното функциониране на евентуална схема за продажби на търг.
- 103 Що се отнася по-нататък до направения от законодателя избор, от оценката на въздействието също така личи, че след като разглежда варианта за разпределяне на квотите въз основа на заявки и варианта за разпределяне на квотите според историческите емисии, законодателят решава да прилага по принцип втория вариант.
- 104 В това отношение, както личи отново от оценката на въздействието, законодателят взема предвид придобития опит от квотната схема, въведена за веществата, които нарушават озоновия слой. Всъщност този опит е сочел, че някои предприятия са склонни в декларациите си да преувеличават своите нужди, в ущърб на предприятията, които подават по-реалистични декларации. Затова е прието, че има риск „масовата практика за свръхдеклариране“ да наруши правилното функциониране на схемата за разпределяне на квотите.
- 105 Накрая, що се отнася до формулата за разделение на квотите, от съображение 15 от Регламент № 517/2014 личи, че диференцираното третиране е резултат от принципния избор на законодателя да разпределя квотите в зависимост от количеството НФС, пуснато на пазара през референтния период, а именно между 2009 г. и 2012 г., като същевременно предостави на разположение на новите участници резерв от 11 % от общото количествено ограничение, „за да не се изключват малките предприятия [...], които по време на референтния период не са пуснали на пазара 1 тон или повече флуорсъдържащи парникови газове“.
- 106 В това отношение, както личи от оценката на въздействието, въз основа на данните за периода 2007—2011 г., които са ѝ били съобщени от предприятията с дейност на пазара на НФС в съответствие с Регламент № 842/2006, Комисията заключава, че предвид зрелостта на пазара на НФС в насипно състояние петпроцентен дял от историческата референтна стойност трябва да е достатъчен, за да се удовлетворят нуждите на новите участници.
- 107 Предложената от Комисията формула за разделение на квотите става повод за обсъждания в хода на законодателния процес. По време на законодателната процедура държавите членки всъщност обсъждат в Съвета обема на резерва за новите участници и обмислят увеличаването му до 15—20 % от общото количество НФС. В този контекст на 13 септември 2013 г. е проведено заседание на работна група „Околна среда“ с цел да се подтикнат държавите членки да решат именно кое е подходящото равнище на резерва за новите участници. В резултат от тези обсъждания е постигнато съгласие в полза на формулата за разделение на квотите, установена с Регламент № 517/2014.
- 108 Предвид тези обстоятелства доводите на жалбоподателя не могат да се приемат.

- 109 Всъщност, от една страна, не е подкрепено с факти твърдението на жалбоподателя, че законодателят е трябвало да следва схемата за търговия с права на емисии на CO₂, което щяло да предотврати изкривяванията, които според жалбоподателя са налице сега на пазара на НФС.
- 110 От друга страна, възражението на жалбоподателя, че формулата за разделение на квотите е произволна и е определена от законодателя без необходимия анализ или без опора в релевантните данни, не отговаря на фактите, както личи от точки 105—107 по-горе. Освен това следва да се констатира, че определянето на тази формула за разделение отразява избор от политическо естество, в случая — какъв е пропорционалният дял квоти, необходим за осигуряването на достатъчен достъп за новите участници на пазара на НФС, а по отношение на такъв избор съдебната практика признава на законодателя широко право на преценка.
- 111 По изложените съображения следва да се заключи, че изборът на законодателя да въведе диференциация между заварените предприятия и новите участници е направен при отчитане на релевантните данни и че диференцираното третиране се основава на критерии, които са обективни и подходящи за осигуряването на правилното функциониране на схемата за разпределяне на квотите и за гарантирането на достатъчен достъп до пазара за новите участници.
- 112 На второ място, съгласно съдебната практика, припомнена в точки 86 и 92 по-горе, за целите на проверката за обосновааност на диференцираното третиране следва да се провери дали разликата в третирането е пропорционална на следваната цел и дали съответно законодателят не е превишил пределите на свободата си на преценка, като не е взел предвид наличните интереси или като е приел мерки, които водят до резултати, които са очевидно по-неуместни от резултатите от други, също подходящи за постигането на поставените цели мерки.
- 113 В това отношение следва да се констатира, че законодателят е взел предвид интересите на новите участници, като е отделил за тях резерв, който за първия тригодишен период на разпределяне на квотите възлиза на 11 % от разполагаемите количества НФС.
- 114 Жалбоподателят обаче смята, че диференцираното третиране на заварените предприятия и новите участници не е пропорционално, а законодателят е превишил пределите на свободата си на преценка, като е кумулирал неблагоприятните последици за новите участници.
- 115 Всъщност според жалбоподателя новите участници търпят неблагоприятни последици в редица отношения.
- 116 Първо, броят на новите участници непрекъснато растял, вследствие от което пропорционално намалявало разполагаемото количество за всеки нов участник. За сметка на това разполагаемите количества за заварените предприятия не се влияели от растящия брой предприятия с дейност на пазара.
- 117 Второ, новите участници не могли да предвидят количеството, от което ще се извършват бъдещите разпределения на квоти, и това много затруднявало планирането на дейността им. За сметка на това заварените предприятия знаели с точност какво количество НФС ще могат да пускат на пазара до 2030 г.

- 118 Трето, заварените предприятия извличали значителни доходи от „продажбата“ на свои квоти в ущърб на новите участници, което освен това доказвало, че на заварените предприятия се разпределят прекомерни количества.
- 119 Четвърто, в противоречие със съображение 15 от Регламент № 517/2014 заварените предприятия могли да си набавят квоти от резерва, което допълнително утежнявало дискриминацията спрямо новите участници.
- 120 Пето и последно, диференцираното третиране било още по-тежък проблем заради невъзможността за новите участници ефективно да използват разпределените им квоти. Всъщност практически било невъзможно да се внасят НФС в количества под пълния капацитет на един контейнер. Малкото количество НФС, което им се разпределя обаче, не стигало, за да внасят НФС в достатъчно количество, за да се напълни един контейнер.
- 121 Тези доводи са несъстоятелни.
- 122 Всъщност най-напред следва да се отбележи, че съгласно член 16, параграф 3 от Регламент № 517/2014 на новите участници се определят референтни стойности въз основа на количествата НФС, законно пуснати на пазара на Съюза през референтния период.
- 123 В този смисъл тези предприятия вече не търпят ограничението да им се разпределят квоти за в бъдеще само въз основа на заявка по член 16, параграф 2 от Регламент № 517/2014, а получават квоти в зависимост от определената за всяко от тях референтна стойност. Затова сочените от жалбоподателя неудобства са само временни. Впрочем на самия жалбоподател е можело да бъде определена референтна стойност с изпълнителното решение от 24 октомври 2017 г., ако беше пускал НФС на пазара в съответствие с квотите, които са му били разпределени за 2015 г. и 2016 г.
- 124 По-нататък следва да се подчертае линията на изменение на разделението на квотите. В това отношение, видно от неоспорените от жалбоподателя данни от симулацията, представена от Комисията в отговор на въпрос на Общия съд, пропорционалният дял квоти, разпределян от резерва, не престава да се увеличава с годините. Така през 2030 г. 40—55 % от общо разполагаемите количества за всички предприятия ще се разпределят от резерва. Успоредно с това пропорционалният дял на количествата, запазени за заварените предприятия, непрекъснато намалява и трябва да спадне от 89 % през 2015 г. до около 33 % през 2030 г.
- 125 Освен това е погрешно да се твърди, че законодателят е допуснал въведената с Регламент № 517/2014 схема за разделение на квотите да е в противоречие със съображение 15 от Регламента.
- 126 Всъщност следва да се припомни, че съгласно съображение 15 от Регламент № 517/2014 „първоначално“ за новите участници следва да бъдат запазени 11 % от общото количествено ограничение. Видно от точка 3 от приложение VI към Регламента обаче, през периода 2015—2017 г. заявките в декларациите на заварените предприятия по член 16, параграф 2 от Регламента се изпълняват едва след разпределянето на квотите за новите участници, което означава именно че през първия тригодишен период резервът от 11 % е бил изцяло на разположение на новите участници.

- 127 Нецо повече, що се отнася до довода за доходите от „продажбата“ на квоти, безспорно е, че според числовите данни, представени от Комисията в отговор на въпрос на Общия съд, всяка година заварените предприятия са прехвърляли много голям процент от разпределените им квоти. Например през 2017 г. на заварените предприятия са разпределени 151,4 милион тона CO₂ еквивалент НФС, а те са прехвърлили 63,1 милиона тона CO₂ еквивалент.
- 128 Комисията обаче поддържа — без жалбоподателят да обори твърдението ѝ — че голямата част от тези прехвърления са извършени между предприятия от една и съща група и че само нищожна част са свързани с нови предприятия.
- 129 При тези условия не може да се приеме тезата на жалбоподателя, че групата на заварените предприятия получавала значителни доходи от „продажбата“ на квоти, за разлика от групата на новите участници.
- 130 Също така не може да се приеме доводът за наличие на практически трудности да се пълнят контейнери поради твърде малките квоти, разпределяни на новите участници.
- 131 Всъщност, от една страна, евентуалната възможност разпределената квота да не стига, за да се внесат НФС в достатъчно количество, за да се напълни един контейнер, е едновременно хипотетична и крайно произволна, поради което не може да се упреква законодателят, че не я е взел предвид. От друга страна, при всички положения Комисията поддържа — без жалбоподателят да обори твърдението ѝ — че е възможно няколко предприятия с малки по обем квоти да групират тези малки обеми, за да достигнат минималния технически необходим обем за напълването на един контейнер.
- 132 Накрая, що се отнася до броя на новите участници, вярно е, че той силно е нараснал, вследствие от което пропорционално са намалели разполагаемите количества НФС за всеки нов участник, докато разполагаемите количества за заварените предприятия не са се повлияли от растящия брой нови участници.
- 133 Противно на поддържаното от жалбоподателя обаче, този ефект не означава, че законодателят е превишил пределите на широката си свобода на преценка.
- 134 В това отношение следва да се отбележи, първо, че съгласно принципите, припомнени в точка 92 по-горе, значимостта на целта за опазване на околната среда, и по-конкретно за постепенно намаляване на емисиите на НФС, може да обоснове наличието на негативни икономически последици за някои категории предприятия.
- 135 Второ, значимостта на намалението на разполагаемите количества НФС за новите участници в зависимост от броя им се смекчава от две обстоятелства.
- 136 От една страна, както беше припомнено в точка 57 по-горе, новите участници могат да получат референтна стойност и оттам нататък да им се разпределят квоти, които съответно вече няма да зависят от растящия брой нови участници.
- 137 От друга страна, както беше констатирано в точка 124 по-горе, пропорционалният дял на количествата НФС, които се разпределят от резерва и следователно са на разположение за новите участници, не престава да се увеличава с годините, докато пропорционалният дял на количествата, които се разпределят на заварените предприятия, непрекъснато намалява.

- 138 Трето, в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 89 по-горе, законодателят трябва да взема предвид всички фактически обстоятелства, както и наличните технически и научни данни към момента на приемане на въпросния акт.
- 139 Жалбоподателят обаче не твърди, че към момента на приемането на Регламент № 517/2014 законодателят е знаел или е трябвало да знае, че броят на новите участници значително ще се увеличи.
- 140 Четвърто, доколкото разполагаемото количество НФС в резерва има таван, увеличаването на броя на новите участници неизбежно води до намаляване на разполагаемото количество за всеки нов участник в зависимост от растящия брой нови участници.
- 141 Същевременно, от една страна, както личи от точка 111 по-горе, жалбоподателят не успява да оспори факта, че въведената с Регламент № 517/2014 схема за разпределяне на квотите е резултат от законодателен избор, който се основава на обективни и подходящи критерии.
- 142 От друга страна, ако се изключи неподкрепеното му с факти твърдение, че законодателят е трябвало да установи схема, еднаква с тази за търговията с правата на емисии на CO₂, жалбоподателят не сочи доводи, че законодателят е имал възможността да приеме алтернативни мерки, които са по-слабо ограничителни, но също толкова ефикасни, за да докаже, че същият е превишил пределите на широката си свобода на преценка.
- 143 При тези условия следва да се заключи, че негативните последици за новите участници вследствие от увеличаването на броя им не означават, че законодателят е превишил пределите на широката си свобода на преценка.
- 144 По изложените съображения преценката на различните доводи на жалбоподателя не позволява да се приеме, че законодателят е превишил пределите на широката си свобода на преценка, като е приел мерки, които водят до резултати, които са очевидно по-неуместни от резултатите от други, също подходящи за постигането на поставените цели мерки.
- 145 При тези условия следва да се заключи, че диференцираното третиране на заварените предприятия в сравнение с новите участници е пропорционално и обосновано. Следователно първото оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно.

По оплакването от нарушение на задължението за мотивиране

- 146 Второто оплакване на жалбоподателя е, че законодателят не е мотивирал надлежно правилата за разпределяне на квотите за НФС.
- 147 Това оплакване изобщо не е подкрепено с факти и не може да се приеме.
- 148 Съгласно постоянната съдебна практика мотивите трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни съответен контрол (вж. решение от 12 септември 2017 г., Anagnostakis/Комисия, С-589/15 Р, ЕУ:С:2017:663, т. 28 и цитираната съдебна практика).

- 149 Също така изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста на акта, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 12 септември 2017 г., *Anagnostakis/Комисия*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 150 Освен това от постоянната съдебна практика следва, че обхватът на задължението за мотивиране зависи от естеството на съответния акт и при актовете с общо приложение мотивирането може да се ограничи до посочване, от една страна, на цялостното положение, довело до приемането му, а от друга страна, на общите цели, които следва да постигне. В този контекст Съдът вече е постановил по-специално че би било прекомерно да се изискват специални мотиви за всеки избор от техническо естество, ако оспореният акт разкрива основната цел на институцията (вж. решение от 30 април 2019 г., *Италия/Съвет* (Квоти за риболов на средиземноморска риба меч), C-611/17, EU:C:2019:332, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 151 Освен това от съдебната практика следва, че данните, които се съдържат в оценка на въздействието, може да се вземат предвид, за да се прецени дали издателят на акта е изпълнил задължението си за мотивиране (вж. в този смисъл решения от 4 май 2016 г., *Полша/Парламент и Съвет*, C-358/14, EU:C:2016:323, т. 123 и 124, както и от 22 ноември 2018 г., *Swedish Match*, C-151/17, EU:C:2018:938, т. 80).
- 152 За сметка на това следва да се припомни, че когато институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка, и по-конкретно когато трябва да направят избор по-специално от политическо естество и да извършат комплексни преценки, съдебният контрол по отношение на преценките, въз основа на които е упражнено това право, трябва да се състои в проверка за липсата на явни грешки (вж. решение от 19 декември 2019 г., *Purpinck и др./Комисия*, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, т. 95 и цитираната съдебна практика).
- 153 Въпреки че в този смисъл широкото право на преценка на институциите е обект на ограничен съдебен контрол, целящ да се провери по-специално дали мотивите са достатъчни и дали няма явни грешки в преценката (решение от 19 декември 2019 г., *Purpinck и др./Комисия*, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, т. 96), този ограничен контрол върху мотивите трябва все пак да е ефективен.
- 154 В случая, доколкото става дума за диференцираното третиране на икономическите оператори при разпределянето на квотите, следва да се отбележи, че както мотивите, поради които законодателят решава квотите за НФС да се разпределят в зависимост от историческите емисии, така и мотивите му относно формулата за разделение на разполагаемите количества са изложени в съображения 15 и 16 от Регламент № 517/2014 и в оценката на въздействието. Всъщност, както беше припомнено в точки 100—107 по-горе, на стр. 164—166 от оценката на въздействието са изложени причините, поради които законодателят избира схема, основана на разпределянето на квоти в зависимост от историческите емисии с допълнително разпределяне на квоти по заявка за новите участници.

- 155 Наистина в оценката на въздействието се посочва, че предвид зрелостта на пазара на HFC в насипно състояние е достатъчно за новите участници да се запазят 5 % от разполагаемите количества, докато възприетата в крайна сметка формула за разделение на квотите между заварените предприятия и новите участници е съответно 89 % и 11 %, а мотивите, поради които законодателят установява тази формула за разделение, не са изложени в Регламент № 517/2014.
- 156 При все това от съдебната практика, припомнена в точка 150 по-горе, следва, че би било прекомерно да се изискват специални мотиви за всеки избор от техническо естество, ако оспореният акт разкрива основната цел на институцията.
- 157 Накрая следва да се констатира, че при всички положения, както личи от анализа по първото оплакване, възприетите мотиви дават възможност на жалбоподателя да се запознае с основанията за оспорваната от него мярка, а на Общия съд — да упражни съответен контрол.
- 158 При тези условия второто оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно, както съответно и повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност.
- 159 По всички изложени съображения, като се има предвид, че жалбата се основава единствено на повдигнатото по реда на член 277 ДФЕС възражение за незаконосъобразност на Регламент № 517/2014, същата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 160 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник встъпилите по делото държави членки и институции понасят направените от тях съдебни разноски.
- 161 След като жалбоподателят е загубил делото, следва да бъде осъден да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Комисията, в съответствие с искането на същата. Встъпилите страни понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji понася направените от нея съдебни разноски и тези на Европейската комисия.**
- 3) **Съветът на Европейския съюз и Европейският парламент понасят направените от тях съдебни разноски.**

Kanninen

Jaeger

Porchia

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 юни 2021 година.

Подписи